

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 23C/9/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115225482
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Boris Vittek
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3115225482.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Borisom Vittekom v právnej veci navrhovateľa TELERVIS PLUS a.s. so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO 35 717 769 zast. JUDr. Alanom Strelákom, advokátom so sídlom Na vršku 12, 811 01 Bratislava proti odporkyni R. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. I. XX/XXX, XXX XX K. nad E., zast. opatrovníkom S. C., bytom Q. I. XX/XXX, XXX XX K. nad E. o zaplatenie 978,80 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 347,20 eura s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 347,20 eura od 06.12.2014 do zaplatenia, ktorú sumu jej súd povoľuje splácať v splátkach po 20 eur mesačne, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy k 20. dňu v mesiaci, až do úplného zaplatenia pod následkom straty výhody plnenia v splátkach, v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky.
- II. Vo zvyšku návrh z a m i e t a.
- III. Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 03.12.2015 domáhal, aby súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 978,80 € spolu s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 978,80 € od 06.12.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania. Návrh dôvodil tým, že dňa 26.04.2014 uzavrel navrhovateľ ako veriteľ s odporkyňou ako dlžníčkou zmluvu o úvere č. 320140805, predmetom ktorej bol jeho záväzok poskytnúť jej úver vo výške 800 €, za úrok vo výške 160 €, pričom za poskytnutie úveru si účtoval servisný poplatok 144 €. Odporkyňa sa zaviazala celkovú čiastku vo výške 1 104 € uhradiť v 13 mesačných splátkach, a to v prvých troch mesačných splátkach vo výške 4 € (splátky úroku) a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 109,20 € (istina vo výške 73,26 % úrok vo výške 13,55%, servisný poplatok vo výške 13,19% z každej jednotlivkej splátky). Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. V prípade omeškania po dobu 3 mesiacov so zaplatením splátky, bol veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa zmluvné strany nedohodnú inak. Odporkyňa celkovo uhradila sumu 125,20 €, pričom poslednú sumu vo výške 109,20 € zaplatila dňa 19.08.2014. Vzhľadom nato, že odporkyňa neplnila splátky riadne a včas navrhovateľ jej oznámil stratu výhody splátok a dlh zosplatnil ku dňu 05.12.2014, pričom v predžalobnej upomienke odporkyňu upozornil na uplatnenie práva žiadať celý dlh. Dlžná čiastka tak činí sumu 978,80 €, čo predstavuje rozdiel medzi úverom spolu s odplatom v celkovej sume 1 104 € po odpočítaní úhrady vo výške 125,20 €.

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 30Ps/28/2014-54 zo dňa 01.10.2015, právoplatným dňa 08.10.2015, bola odporkyňa čiastočne pozbavená spôsobilosti na právne úkony tak, že je spôsobilá nakladať a hospodáriť so svojim dôchodkom a inými finančnými hodnotami do výšky 20,- Eur mesačne, nie je spôsobilá uzatvárať kúpne zmluvy, spotrebiteľské zmluvy, darovacie zmluvy, zmluvy o pôžičke,

zmluvy o úvere, prevádzať hnuiteľný a nehnuteľný majetok na iné osoby, akýmkoľvek spôsobom ho zaťažiť, spísať závet, podpisovať šeky a zmenky, uzatvárať iné finančné zmluvy a nie je spôsobilá byť ručiteľom iným osobám. Zároveň bol odporkyňou ustanovený opatrovník S. C..

Opatrovník odporkyne sa k návrhu písomne vyjadril tak, že má zato, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z., a preto je úver bez poplatkov a bezúročný.

Súd vykonal dokazovanie zmluvou o spotrebiteľskom úvere, predžalobnou upomienkou s podacím hárkom, oznámením o zosplatnení záväzku s podacím hárkom, splátkovým kalendárom k zmluve č. 320140805, znaleckým posudkom zo spisu sp. zn. 30Ps/28/2014 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Zo zmluvy o úvere má súd preukázané, že dňa 26.04.2014 uzavreli navrhovateľ ako veriteľ a odporkyňa ako dlžníčka zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 320140805, na základe ktorej sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporkyňi úver vo výške 800 €, ktorý sa odporkyňa zaviazala uhradiť v celkovej výške 1 104 € v 13 mesačných splátkach, a to v prvých 3 mesačných splátkach v sume po 4 € (splátky úroku) a v ostatných 10 mesačných splátkach vo výške po 109,20 € (istina vo výške 73,26 % úrok vo výške 13,55%, servisný poplatok vo výške 13,19% z každej jednotlivkej splátky). Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Suma 1 104 €, ktorú sa odporkyňa zaviazala vrátiť pozostáva z istiny vo výške 800 €, úroku vo výške 160 € a servisného poplatku vo výške 144 €. V bode 2. Obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, je uvedené, že termín poslednej splátky úveru, t.j. konečná splatnosť úveru je 370. deň po uzavretí zmluvy, pričom doba trvania úveru je od uzatvorenia zmluvy do konečnej splatnosti úveru. V zmysle bodu 1. Obchodných podmienok, navrhovateľ má právo žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky v plnej výške.

Z predžalobnej upomienky zo dňa 02.12.2014 súd zistil, že navrhovateľ upozornil odporkyňu na možnosť predčasnej splatnosti úveru vzhľadom na neuhradené čiastky po splatnosti. Upomienku zaslal navrhovateľ odporkyňi dňa 03.12.2014.

V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 06.01.2015 odporkyňi sa uvádza, že záväzok zo zmluvy o úvere bol ku dňu 05.12.2014 zosplatnený z dôvodu omeškania s jeho splácaním. Oznámenie bolo podané na pošte dňa 07.01.2015.

Z tvrdenia navrhovateľa, ktoré nebolo odporkyňou rozporované, má súd za preukázané, že odporkyňa na úver uhradila sumu 125,20 €. Zo splátkového kalendára má súd za preukázané, že odporkyňa na základe zmluvy o domácom servise uhradila aj sumu 327,60 € za takzvaný domáci servis dojednaný k zmluve o úvere č. 320140805, pričom uvedená suma predstavuje poplatky za takzvaný domáci servis, ktorého predmet spočíva v tom, že k odporkyňi ako dlžníčke sa chodia vyberať splátky úveru domov, za čo jej je účtovaný poplatok. Za tento domáci servis mala odporkyňa zaplatiť sumu celkovo 327,60 €, v troch splátkach po 109,20 €. Zo splátkového kalendára vyplynulo, že uvedenú sumu v 3 splátkach uhradila.

Zo záveru znaleckého posudku vyplýva, že odporkyňa trpí duševnou poruchou, a to organickou poruchou osobnosti s dezinhibovaným impulzívnym konaním s hrubým narušením vôľovo motivačných zložiek konania, ktorá sa prejavuje tým, že v procese jej rozhodovania sú odbúrané morálne zábrany, čím je patologicky zľahčené jej rozhodovanie a dopúšťa sa nepremyslených a protizákonných činov. U odporkyne je prítomná porucha chcenia, jedná sa o patologické chcenie, pričom v prípade odporkyne má samotné chcenie v moci jej myslenie ako ovládavá myšlienka bez možnosti jeho usmernenia so zníženou rozhodovacou schopnosťou.

Podkladom pre dané závery znaleckého posudku boli aj skutočnosti, že v konaní odporkyne dominuje systematické zadlžovanie sa sériou 22 pôžičiek od bankových i nebankových subjektov, pričom uvedené pôžičky jej boli poskytované približne od 15.03.2012 do 07.06.2014.

Podľa § 497 z.č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy Zmluva o úvere spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 11 ods. 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Podľa § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej tiež „OZ“) takisto je neplatný právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche, ktorá ju robí na tento právny úkon neschopnou.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 457 OZ takisto je neplatný právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche, ktorá ju robí na tento právny úkon neschopnou.

Podľa § 494 OZ z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie odbornou starostlivosťou úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

Podľa § 7 ods. 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti.

Podľa § 39 OZ Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 53 ods. 11 OZ v znení od 23.12.2015 dodávateľ nesmie sám alebo prostredníctvom tretej osoby ponúkať, vyžadovať, dojednávať, uzavierať, alebo sprostredkovať uzavretie zmluvy, ktorá súvisí

so spotrebiteľskou zmluvou a ktorej predmetom je čo i len sčasti plnenie, ktoré je dodávateľ povinný podľa zákona alebo v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti poskytovať spotrebiteľovi aj bez takejto zmluvy.

Z odôvodnenia pozmeňujúceho návrhu poslancov, ktorým bolo vyššie uvedené znenie § 53 ods. 11 OZ doplnené do návrhu zákona (číslo tlaču v Národnej rade Slovenskej republiky 1684) sa uvádza, že toto ustanovenie sleduje potvrdenie a precizovanie už vtedy daného a z iných právnych noriem na ochranu spotrebiteľa plynúceho zákazu pre dodávateľa uzavierať závislé zmluvy, a to osobitne tie, ktorých predmetom je plnenie, ktoré by mali byť spotrebiteľovi poskytované aj bez týchto záväzkov. Navrhovaná právna úprava reaguje na protiprávne konanie, dané už podľa platného právneho stavu (t.j. pred prijatím tohto ustanovenia), ktorého sa dodávateľia dopúšťajú tým, že predražujú poskytované služby ich osobitným spoplatňovaním a dojednáváním viacerých zmlúv, ktorých predmetom sú niektoré služby, ktoré by mali byť poskytované aj bez takýchto zmlúv a bezodplatne. Ide o cielené protiprávne konanie, ktoré obchádza zákon, znetransparentňuje sa celková cena služieb. Ide najčastejšie o služby poradenstva, vyberania splátok v domácnosti a podobne. Navrhnutou právnou úpravou sa prispeje k zjednodušeniu a zrýchleniu postihovania opísaného konania, ktoré je už aj dosiaľ protiprávne, ale jeho postihovanie bez explicitnej právnej úpravy je dosiaľ málo efektívne a pomerne zdĺhavé.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že na základe zmluvy o úvere zo dňa 26.04.2014 navrhovateľ poskytol odporkyni peňažné prostriedky a odporkyňa sa zaviazala ich vrátiť zvýšené o úrok a poplatok v pravidelných mesačných splátkach. Zmluva spĺňa náležitosti zmluvy o úvere definované v § 497 Obchodného zákonníka a záväzkový vzťah medzi účastníkmi je teda vzťahom zo zmluvy o úvere podľa § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka, ktorý predstavuje tzv. absolútny obchod. Napriek uvedenému je nutné vec posúdiť i podľa ustanovení spotrebiteľského práva. Navrhovateľ pri uzavieraní zmluvy vystupoval v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti a odporkyňa v čase uzavretia zmluvy nekonala v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti. Predmetná zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi navrhovateľom a odporkyňou - spotrebiteľom. Na predmetnú úverovú zmluvu sa tak vzťahuje zákon č. 129/2010 Z.z. a teda zmluva musí obsahovať náležitosti stanovené v § 9 tohto zákona. Súd po preskúmaní veci zistil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.04.2014 neobsahuje všetky zákonom o spotrebiteľských úveroch vyžadované náležitosti.

Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti tak, ako to vyžaduje § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Citovaný zákon je predpisom verejného práva, ktorý stanovuje práva a povinnosti veriteľa a zároveň následky ich porušenia. Vo vyššie citovanom § 9 ods. 2 zákon stanovuje povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vrátane údajov o termíne konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f). Zmluva o úvere zo dňa 26.04.2014 neobsahuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch - a to údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. Konečná splatnosť úveru je uvedená ako „370. deň po uzatvorení zmluvy“, pričom tento údaj nie je možné považovať za uvedenie termínu konečnej splatnosti, nakoľko ten musí byť uvedený pevným dátumom a tak poskytnúť spotrebiteľovi dostatočne jasný a konkrétny údaj o tom, kedy nastala konečná splatnosť úveru. Navrhovateľovi pritom nič nebránilo, aby v zmluve uviedol presný dátum konečnej

splatnosti úveru. K uvedenému vid' napríklad rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/101/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/211/2013, prípadne rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12C/349/2015 a mnohé iné.

Vzhľadom k tomu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.04.2015 neobsahuje povinné údaje podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch - údaj o termíne konečnej splatnosti úveru považuje sa predmetný úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) cit. zák. za bezúročný a bez poplatkov.

Čo sa týka zmluvy o domácom servise, je zrejmé, že tá je závislá od samotnej zmluvy o úvere, nakoľko bez nej by poskytovanie služieb ako je vyberanie splátok u odporkyne nebolo možné, nakoľko bez zmluvy o úvere by žiadne splátky neboli. Je to zvýraznené okrem iného aj tým, že suma, ktorá mala byť hradená na domáci servis v troch splátkach po 109,20 €, dosahuje výšku jednotlivkej splátky č. 4 až 13 dohodnutých v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktoré takisto boli vo výške 109,20 €. V dôsledku toho odporkyňa mala platiť nie iba 4 € mesačne za splátky č. 1, 2 a 3 úverovej zmluvy, ale táto nízka suma prvých troch splátok bola kompenzovaná splátkami za domáci servis po 109,20 € každá. Cena za domáci servis pritom predstavuje viac ako 40 % poskytnutého úveru. Takto vysoká cena je s ohľadom na službu neprímeraná aj s ohľadom nato, že cena za poštový poukaz, ak by odporkyňa hradila dlh napríklad na pošte pri hradení sumy do 150 € je 50 centov, teda ak by odporkyňa platila sumu poštovou poukážkou sama, bez tzv. domáceho servisu, ktorý spočíval vo vyberaní hotovosti u nej doma zaplatila by pri 13 mesačných splátkach sumu 6,50 eura, ale nie 327,60 €, v dôsledku čoho táto služba podstatne predražila úver, teda nemožno konštatovať, že by táto služba priniesla odporkyni výhody hodné tejto ceny. Za stavu, keď domáci servis spôsobil viac ako 50 násobného predraženie úveru (v porovnaní s platbou s poštovou poukážkou, prípadne internetbankingom), vyhodnotil súd túto službu ako nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 7 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorá je zakázaná a preto je zmluva pre rozpor so zákonom neplatná. Je totiž v rozpore s odbornou starostlivosťou, teda čestnou obchodnou praxou takto enormne predražiť úver službou, ktorá spočíva najmä v tom, že hotovosť sa chodí vyberať k odporkyni. Čestnej obchodnej praxi zodpovedá nie nadmerné predražovanie spotrebiteľského úveru za služby, ktoré sú inde bežné za podstatne nižšiu cenu a ak nejde o bežné služby musí byť ich hodnota adekvátna k výhodnosti pre klienta, čo v uvedenom prípade nie je splnené, vzhľadom nato, že ak by klient uhradil dlh poukážkou či internetom, čo zjavne nie je problém, by ho to nestálo toľko, než musel vynakladať na túto službu.

Súd dodáva, že v súčasnosti je už táto praktika zakázaná výslovne, a to v § 53 ods. 11 OZ (viď odôvodnenie pozmeňujúceho návrhu) čím táto právna úprava jednoznačne precizovala, že túto praktiku je potrebné považovať za nekalú, vzhľadom nato, že je zneužívaná za účelom predražovania úveru za služby, ktoré s ohľadom na ich cenu adekvátnu hodnotu pre spotrebiteľa nemajú, resp. nijak výnimočne nezvýhodňujú klienta spôsobom, ktorý by ospravedlňoval ich cenu.

Navrhovateľ tak od odporkyne nemôže zo zmluvy o úvere požadovať žiaden úrok a žiadne poplatky s ohľadom na § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. a s ohľadom na neplatnosť domáceho servisu je v súlade s aplikáciou § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. potrebné započítať úhrady na domáci servis na na poskytnutý úver. Odporkyňa je tak povinná vrátiť navrhovateľovi len rozdiel medzi reálne poskytnutými peňažnými prostriedkami vo výške 800,- € a sumou peňažných prostriedkov, ktoré navrhovateľovi zaplatila, t.j. sumou 125,20 € hradenú na úver a sumou 327,60 € hradenú titulom domáceho servisu. Celkovo je tak odporkyňa povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 347,20 eura (800 € istina mínus suma úhrady 125,20 € a mínus suma úhrady 327,60 €).

Keďže odporkyňa neplnila svoj záväzok-dlh včas, dostala sa s plnením celej dlžnej sumy do omeškania, a to už odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti tej - ktorej zameškanej splátky, a preto navrhovateľ v zmysle § 517 ods. 2 OZ má nárok aj na úrok z omeškania. Z dôvodu omeškania navrhovateľ v súlade s § 53 ods. 9 OZ zosplatnil úver, nakoľko odporkyňa bola v omeškanií so splátkou splatnou dňa 03.09.2014 viac ako tri mesiace (nakoľko uhradila na úver 125,20 eur, teda splátky za mesiac máj, jún, júl a august 2014, avšak už nie celú splátku za september 2014), pričom navrhovateľ odporkyňu na možnosť zosplatnenia upozornil predžalobnou upomienkou zo dňa 02.12.2014. Navrhovateľ si uplatnil zo žalovanej istiny 5,05 % ročný úrok z omeškania až odo dňa nasledujúceho po zosplatnení celého úveru, t.j. odo dňa 06.12.2014 do zaplatenia, ku ktorému dňu bola základná úroková sadzba ECB 0,05 %. Navrhovateľovi teda súd, priznal úrok z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 347,20 € odo dňa 06.12.2014 až do zaplatenia.

Súd dodáva, že znalecký posudok indikuje, že je pravdepodobné, že odporkyňa i v prípade tejto zmluvy o úvere konala v duševnej poruche, to vzhľadom nato, že dátum uzavretia zmluvy spadá do obdobia, kedy uzatvárala sériu ostatných zmlúv o pôžičke/úvere, teda by sa v zmysle § 38 ods. 2 OZ jednalo neplatnú zmluvu, v dôsledku čoho by odporkyňa musela vrátiť len to, čo od navrhovateľa dostala po odpočítaní už zaplatených súm. Nakoľko sa však k rovnakému záveru dalo dospieť aj bez záveru, že by bola zmluva absolútne neplatná, súd z dôvodu hospodárnosti neustanovoval znalca na zistenie, či odporkyňa v čase uzatvárania zmluvy konala v duševnej poruche.

Odporkyňa požiadala o možnosť zaplatiť dlh v splátkach po 20 eur, pričom zástupca navrhovateľa so splátkami súhlasil za predpokladu ich zaplata do 1 roka, avšak konečnú výšku ponechal na zvážení súdu. Súd podľa § 160 ods. 1 veta druhá O.s.p. povolil odporkyňi splácať dlh navrhovateľovi v mesačných splátkach po 20 € počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, vždy k 20. dňu v mesiaci tak, pod stratou výhody plnenia v splátkach pre prípad omeškania, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Súd sa pri posudzovaní povolenia plnenia dlžnej sumy v splátkach vychádzal z toho, že odporkyňa je dôchodkyňa s množstvom dlhov, ktoré musí splácať, a ktorá sa do dlhov dostala v dôsledku svojej choroby, ako aj z výšky priznaného plnenia, pre ktorú je výška určených splátok primeraná, nakoľko k splateniu by malo dôjsť v priebehu 2 rokov, čo pre navrhovateľa aj s ohľadom na výšku priznanej sumy nemá negatívny vplyv.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhoduje len návrh. Návrh na náhradu trov podal iba navrhovateľ, ktorý však bol neúspešný vo väčšej časti (65%) ako v časti v ktorej bol úspešný (35%), a preto mu súd právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
- rozhodol vylúčený sudca
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhované dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť v konaní preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

- odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods.4 O.s.p., účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa)
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2, § 205a ods.1, § 221 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.